

DIRECTOR : ILIE IGHEL DELEANU

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA

20, - STRADA DOAMNEI - 20.

BUCUREȘTI

FOAIA

NUMERUL 16.

POPULARA

PUBLICAȚIE SEPTAMANALA

SUMARUL

Artele noastre casnice la expoziția din 1900 de C. Dobrescu-Argeș. — O vino iar de D. Karr. — Dr. general Zaharia-Petrescu de obiectiv. — Cronica științifică, de N. Marinescu. — Plouă de V. Gh. Gherasimescu. — Câte-va cugetări ale lui Goethe de Pedro. — Expedițiile polare de V. Nistor. — Medalioane. — Săptămânale de Fraicart: — Legenda lui Mai. — Vântuleț de primă-vară de George I. Antonescu. — O dramă din Cuba de Z. C. Arbore. — Concursul nostru. — Idilă rustică de Petre Danilescu. — Frumoasa necunoscută de Titan. — Ferice de el vecine, de P. M. Rădulescu-Micșunescu. — Reminiscențe de C. M. Muțescu. — Alexandru Dumas de P. Ștefănescu. — Cronica evenimentelor. — Versuri de I. M. Corbu. — Foaia Populară la Tergoviște de De la Kindia, Etc., etc.

ILUSTRĂȚIUNI : Dr. general Zaharia Petrescu, Basile Epurescu, Reerutarea in America, Harta insulelor Filipine, Alexandru Dumas.

ABONAMENTE : Pe an în țară 5 lei ; Pe an în streinătate, 7 lei
ANUNCIURI : Pe pagina 8-a rîndul bani 50 ; Pe pagina 7-a rîndul lei 1.

ARTELE NOASTRE CASNICE LA EXPOZIȚIA DIN 1900

S'a publicat zilele acestea de către Ministerul industriei și al comerțului o programă pentru expoziția din 1900.

Din acest act al ministerului, se vede dar că, Statul român va lua oficial parte la această marea serbare a muncii și a geniului omenesc.

În programă însă ministerul nu se ocupă de cât de activitățile oficiale ale Națiunii: de deosebitele sale așezăminte și școale de Stat din comune și de județ.

Nu ne vorbește nimic despre artele, aplicațiunile, măestriile rezultând din inițiativa și activitatea particulară a cetățenilor.

Programa oficială a Statului român tace de tot despre artele casnice, artele rurale practicate la țară.

Să ne lămurim mai bine :

La expoziția din 1900 noi credem că, trebuie să ia parte cu osebire meșteșugarii noștri, măestrii, artizanii noștri, — cei neoficiali, în afară de școale și de școlari, în afară de profesioniștii subvenționați de Stat, comună și județ, — ci curat și limpede : acei cari trăiesc din sudoarea muncii și încordarea minții lor pe cale de arte și măestrii.

Așa, — ne-ar bucura și ne-ar mândri, să vedem luând parte la expoziție : *Cojocarii* noștri cu articolele lor anume pregătite. În această artă, știu că, am rivaliza pe Norvegieni și Suedezi.

Pielarii noștri, nu mai puțin. Olarii ce-i avem cu arta lor originală, cu nuanța lor deosebită.

Dogăria și strungăria noastră,

care, încredințez, că nu vor fi neluate în seamă. Și încă atâtea alte articole din acest fel de măestrii.

Acei ce prepară minunata noastră băutură națională : *țuica*, care trebuie să devină, cu timpul, un articol

tile, tinctoriale și medicinale și cu cari încă nu vom fi cei din urmă.

Și apoi, ca coronare, măsură să se ia d'a fi în expoziție cât mai bine și complet înfățișate :

a) Priviri, peisaje, a deosebitelor localități pitorești din România;

b) Alături cu acestea, să fie așezate : cusăturile, alesăturile și țesăturile țerancelor noastre, sub toate manifestările lor, pe județe și din toate țerile locuite de neamul nostru.

Să se vadă la expoziția din Paris a anului 1900, nu numai ce au românii, dar și ce născocesc, ce combină, ce localizează, ce produc ei prin puterea geniului și a artelor lor originale.

E vorba d'a ne înfățișa acolo în adevărata noastră notă personală de putere artistică, de inițiativă și de felul nostru de executare ca artiști, ca măestri, ca pricepători în ale gustului și frumosului.

La acest bălciu al lumii întregi luăm parte, doar nu atât ca să fim laudați ori admirați, cât pentru reclama ce trebuie să facem produselor noastre românești.

Desăvârșită nevoie este să trimitem neapărat articole din tot ce avem și din tot ce producem ca popor la acea universală luptă de concurență, ca, pe de o parte — noi înși-ne să vedem, să comparăm toate deosebirile ce ne despart pe aceste căi de cele-l-alte popoare

ale pământului, iar pe de alta, — să facem cunoscute, tuturor, bogățiile noastre de tot felul, aptitudinile noastre, operile noastre proprii, pentru a intra și noi ca contribuitori activi și prețioși în marea concurență internațională.

internațional.

Apoi prunele noastre preparate. Nu mai puțin monstre din fructele ce le produce România, a căror gust și aromă le pune d'asupra concurenței.

Din familia plantelor noastre tex-

Dr. GENERAL ZAHARIA PETRESCU
(Vezi pag. II-a)

Firește că, trebuincios era, înainte d'a participa la expozițiune, să se fi făcut o *intimă și largă anchetă* asupra tuturor activităților noastre naționale și locale pentru a fi știut mai din vreme *ce suntem și ce avem* și noi ca exponanți în 1900.

În acest cas programa Statului ar fi coprins, credem noi, o minunată expunere a deosebitelor noastre dezvoltări artistice și industriale cetățenești, nu oficiale, și atunci știam și noi ce treaptă ocupăm și am ocupa ca Popor în *bătălia lumii* pentru traiu.

Dar mai avem de zis.

C. DOBRESU-ARGES,

Articolul prim al No. 17 va fi semnat de d. profesor Al. Vântul.

O VINO IAR...

*De când te-ai dus tu, trandafirii
Si violetele-au murit
Salcâmii triști nu mai respiră
Parfum discret și liniștit.
Cărările sunt troenite
De frunze galbene-arămii,
Si vântul plânge și suspină
Cântând prin crengile pustii ;
Iar sufletul, sormanul suflet,
Se stinge sub un dor nespus,
Căci simte-atăta gol într'ensul
De când te-ai dus!*

*O vino iar, o vin pribeago !
Sub ochii tei mari și senini
Vor răsări iar violete,
Iar trandafirii vor fi plini ;
Salcâmii vor lasă în aer
Parfumul lor tremurător, —
Si printre flori de-argint zefiri
Sopti-vor taine de amor ;
Iar gândul amorit și rece
S'ar umple iarăși de scântă.
Ași fi nebun de fericire*

Sub ochii tei.

D. KARR.

Dr. GENERAL ZAHARIA PETRESCU.

Noul inspector general al serviciului sanitar militar din țară, în locul eminentului d. general dr. Fotino, retras la pensie, este o figură în deajuns de bine cunoscută, atât numeoașelor seri de studenți, care s'au succedat la cursul său de la facultatea de medicină din Capitală, tuturor medicilor militari din țară, cât și bolnavilor fără de număr cari șt-au găsit curarisirea în urma rețetelor eminentului discipol al lui Hipocrat.

Colaboratorul nostru, talentatul caricaturist Fiquidi, l'a zugrăvit esind dintre petalele unei digitale, simbol poate — n'am întrebat încă pe Fiquidi — că d-rul Petrescu, de și general, are înfățișarea unui, cel mult, căpitan — și acela în floarea vârstei.

Ridicat prin meritele sale, d. general dr. Petrescu a atins azi cea mai înaltă treaptă a erarchiei medicale. OBJECTIV.

CRONICĂ ȘTIINȚIFICĂ

GINGIVITA

Gingivita se chiamă boala care se manifestă la gingii prin inflamațiune, roșată, călduri locale și dureri pe toată întinderea arcadei dentare. De obicei o gingivită este însoțită de o periostită generală, adică o dată cu gingiile, dor și dinții la presiune și încep să se miște.

Această boală destul de funestă pentru dinți, are variate cauze ; cea mai frecventă este tarturul (piatra) care irită părțile mucoase ale gurei pe toată întinderea lor și dă o inflamațiune generală, o gingivită. Tratamentul constă în curățarea dinților de piatra care-i acoperă și ungerea gingiilor cu tinctură de iod, o dată pe zi, dimineața, vreme de 6-7 zile. Cea mai mare parte din gingivite dispar numai de cât în urma acestui tratament. Alte gingivite cum sunt, ging. toxice, ging. pe vremea gestațiunii la femei, ging. lucrătorilor oare-căror industrii, dispar atunci numai, când încețază și cauza care le produc.

Gingivita ia proporțiuni îngrijitoare atunci când ajunge în stare flegmonoasă sau purulentă ; de obicei sfârșește aci gingivita provenită din intoxicațiunii, și gingivita zisă epidemică. Simptomele de recunoaștere ale acestui grad al boalei sunt: toată membrana gingivală e uscată, îngroșată, roșie peste tot și pătată de mici și dese puncte vinete ; gingia sângerează la cea mai ușoară atingere și e acoperită de un lichid cleios, murdar, mai cu seamă în spațiul dintre dinți și gingie. Pe alocurea se produc mici ulcere și chiar începuturi de gangrenă.

Tratamentul în aceste casuri este resolutiv ; se fac tăeturi pe toată întinderea gingiilor și se întrebunțează caustice puternice. Se recurge la practician și se fac toate sforțările pentru vindecare, spre a împiedeca căderea imediată și totală a dinților. Dacă cauza este intoxicația cu medicamente, cum e mercuriul și altele, se consiliază întreruperea pentru cât-va timp a medicațiunii și în or-țe cas moderațiunea ei.

La noi gingivita este foarte frecventă, și pe lângă condițiunile patologice, are de cauză și neingrijirea, lipsa de atențiune.

Rēul e mare și aproape fie-care 'l poate constata în gura sa proprie, când la o vîrstă încă tînără a pierdut jumătate din numărul dinților, iar cei rămași sunt lungiți, se mișcă și incapabil să facă o mastificațiune suficientă.

Gingivitele acute, pe lângă desordinele locale, mai dau insomnie, friguri și ore de prostrațiune.

D-st. NICOLAE MARIESCU

PLOUĂ...

*Prin dumbravă suflă vântul
Tot mai greu și apăsător,
Clopotele sună 'ntr'una
La biserica din sat.*

*Dupe-atăta uscăciune
Sfânta Ana se scosese,
Dor se va 'ndura prea sfânta
Apă'n lanurii să mai verse.*

Și departe e'ntunerice...

*Tună, fulgeră, trăsnește,
Vitele fug peste brazde ;
De abia se mai zărește*

*Plouă vine șir, părete,
Tot lăsându-se spre vale,
Iar coprinsul, într'o clipă,
E potop și numai jale.*

V. GH. GHERASIMESCU

CÂTE-VA CUGETĂRI ALE LUI GOETHE

* * * Adevăratul poet posedă de la natură cunoștința de lume, și, pentru ca să o zugrăvească nu are nevoie de multă experiență și nici de multă practică.

Gustul nu se dezvoltă când vede mediocru, ci numai când vede tot ce este mai perfect.

* * * Ca să putem scrie prosă, trebuie să avem ce-va de spus, când nu avem nimic de spus, putem să scriem versuri, căci aici, un cuvânt aduce pe cel-l'alt iar la fine rezultă ceva, care bine înțeles, tot nimic este, dar, cu toate acestea, tot pare a avea ore-care valoare.

* * * Mulți oameni voese să citească, fără studii preparatoare, fără cunoștinți preliminare, ori-ce cărți. Ei nu știu cât timp și câtă casnă, a trebuit eutărui individ de a învăța să citească ; eu unul am consacrat opt-zeci de ani pentru aceasta și tot nu pot spune că am ajuns la țintă.

Trad. de PEDRO.

EXPEDIȚIILE POLARE

După reîntorcerea lui Fridjoff Nansen de la polul nord, s'a văzut că o expediție obicinuită, cu nava și apoi cu piciorul, va rămâne zădărnicită față de imensele obstacole ce se întâmpină. Trebuie găsit alt mijloc, și acela a fost aflat și rumegat de Andrée.

Născut în Suedia la 18 Octombrie 1854, Andrée nu a împlinit încă 44 de ani.

Profesor de o înaltă valoare științifică, încă de tînăr a fost ispitit de tainele polului Nordului și frământat de dorul unei expediții care ar ajunge, după atâtea încercări nereușite, până la Pol.

Rezultatul expediții lui Nansen nu făcu de cât să-l hotărască în mod definitiv la această, expediție pe care Andrée cugeta să o ducă la bun sfîrșit, nu prin ajutorul mâinilor ca până acum, ci prin acel al balonului.

Cum însă Andrée nu putea dispune de suma care o necesita construirea

balonului și cheltuelile expediției—sumă care se ridică la mai bine 180 mii de lei—trei persoane cotizară pentru a face față acestor cheltueli: Regele Suediei, Alfred Noble și Oskar Dickson.

Balonul fu construit în Paris, de o casă Lachambre, casă care se bucură în acest gen de industrie de o reputație minunată. Balonul costa 50.000 franci și măsoară 31 de metri înălțime, de la bază la vârf, 22 metri diametrul, în lărgime, și conținea 5 mii de metri cubi.

Numai nacela măsoară 2 metri în înălțime și cântărea 259 de kilo, iar balonul în întregime se bucura de o greutate de 1644 kilo.

Tovarășul lui André e Nils Stindberg, are acum 24 de ani, el ocupă o frumoasă situație în lumea științifică suedeză și e profesor la înalta școală de științe din Stockholm.

Încă din timpul când Stindberg își făcea studiile în Franța, se exercită cu ascensiunile aerostatice, având un adevărat entuziasm pentru ele, iar în momentul pornirii expediției era logodit cu d-ra Ana Chaslier, a cărei durere era indiscutabilă.

Al treilea tovarăș al lui, e Knut Fraenkel.

La 11 Iulie, 1897, balonul «Ornen»—așa era botezat balonul expediției—porni dus de un vânt favorabil, spre ținuturile necunoscute ale polului Nord.

Dar după patru zile, oamenii de pe vasul «Alken», pe când treceau prind reptul insulei Spitzberg, observară un porumbel care se așeza pe frânghiile cartului.

Îl trântiră cu un foc de pușcă, și agățat de piciorul lui găsiră un tub lipit cu ceară; iar pe învelitoare citiră:

«Din partea expediției polare a lui André e ziarului «Aftonbladet» din Stockholm. Deschideți învelitoarea pe margini și scoateți două mesagii. Telegrafiat acela care e scris în limbajul obicinuit ziarul «Aftonbladet», iar cel lalt care e în termeni scurtați trimeteți-l prin prima poștă aceluiași ziar».

Se deschise învelitoarea și nu se găsi de cât următorul singur mesaj:

13 Iulie, 12 și jum.

«Latitudine, 82, 2; Longitudine 15, 5; Bun drum spre est; 10 sud; Totul e bine pe bord. Acesta e al treilea porumbel trimes». De la această dată nici o știre n'a mai sosit de la André e.

Toată lumea începe să se arate neliniștită de soarta expediției aeronautice la polul Nord. Trăește André e și cu cei-lalți doi cutezători tovarășii ai săi, Nils Stindberg și Knut Fraenkel? Sau au perit în abisurile de gheață ale polului!

La început se credea, ca dată fiind iuțea de viteză a balonului, expediția nu va dura de cât câte-va zile, ori-care

MEDALIOANE

BASILE EPURESCU

Licentiat în drept al Universității din Paris, d. Basile Epurescu e de origine Giurgiuvean, unde își are popularitatea, clientela și reședința.

A intrat în politică încă din 1872, dedicându-se partidului liberal-național, pentru care a luptat cu toată energia și ardoarea.

Pentru întâia oară a intrat în Camera la 1880, fiind reales de atunci încontinuu până la 1888.

Membreu al Constituanței, a votat chestia reformei electorale și apanagiile Coroanei.

În sesiunea actuală Camera, cu mare majoritate, l'a ales vice-președinte, încredințându-i această înaltă demnitate ca un omagiu pentru talentul și energia sa.

Membreu devotat al partidului, e totuși de o independență caracteristică. Δ

i-ar fi rezultatul—satisfăcător sau nesatisfăcător—și acum au trecut atâtea luni, fără ca porumbelii călători, sau vre-o corabie să ducă vre-o știre despre balonul lui André e.

Ce s'a întâmplat cu balonul «Ornen»? Trei ipoteze mai probabile se ridică asupra soartei expediției;

Prima e că André e a putut ajunge pe pământul numit Franț Iosef, de nu recunoscând imposibilitatea călătoriei sale, s'a putut întoarce la capul Flora, către paralela 800 unde a putut găsi proviziuni și unde ar putea locui într-o casă construită de ei din sloiuri de gheață.

A doua ipotesă e că balonul ar fi căzut în mare la sud-est de Spitzberg și atunci s'a sfârșit pentru tot-d'auna cu exploratorii.

Iar a treia ipoteză e că balonul a putut fi dus din 'nainte spre nord sau est de insula Franț Iosef și în cazul acesta curajosii călători iarăși au fost pierduți, chiar admitând că au ajuns sănătoși pe ghețurile care acoperă oceanul polar.

Căci în acest caz cu opt săptămâni ar fi putut ajunge pământul și s'ar fi auzit vorbindu-se de ei.

Cum se vede din aceste ipoteze una singură e mai plină de speranțe, dar nu aceasta pare cea mai probabilă.

V. NISTOR.

SĂPTĂMÂNNALE

Tramvaele noastre.—Înainte vreme, când plecai de la Pitești la București, cu trăsura sau chervanul, trebuia să-ți faci testamentul: de multe ori nu te mai întorceai acasă.

Azi lucrurile s'au schimbat; azi, cu tot progresul făcut în decursul celor 30 de ani, trebuie să-ți faci testamentul când pleci de acasă la birou și ai nefericirea să fi nevoit a lua tramvaiul: de cele mai multe ești răsturnat, schilodit, ba și omorât.

Nu ne permite spațiul a accentua de astă dată asupra faptelor. În no. viitoare însă vom vorbi mai pe larg de aceste noi instituții de exterminarea sau schilodirea speciei umane, tolerate și încurajate în mijlocul centrelor mari.

Vom arăta cu cifre, citațiuni și date, câte victime nu au făcut tramvaele, cauzele, precum și responsabilitatea asupra cui se revarsă toate acestea. Cele ce vom publica vor fi pline de învățăminte și folos.

FRAICART.

LEGENDA LUI MAI

Originea vorbeii Mai nu este bine stabilită. Unii autori susțin că la Roma luna aceasta era închinată zeiței Maia, fiica lui Atlas și mama lui Mercur. Alții sunt de părere că luna Mai era închinată bătrânilor senatori și că vorbeii mai derivă din termenul latin *maiores*, care înseamnă oamenii în vârstă; explicația aceasta din urmă să găsi justificată prin numele lunii următoare, Iunie, care pare că a fost închinată tinerilor, în latinește *Juniores*.

Luna lui Mai este luna florilor. Romanii celebrau pe Zeița Flora, în fie-care an, la sfârșitul lui Aprilie și la începutul lui Mai Zeița florilor, adorată în Grecia sub numele de Chloris, avea altare în Romă. În fie-care an erau *Floralele*, serbări care se celebrau cinci nopți pe rând și care erau vânători și reprezentații mimice și dramatice.

Flora este reprezentată sub figura unei nimfe tinere încununată cu flori și cu mâinile încărcate cu flori. Bărbatul ei, Zefir, fiul Aurerei, este reprezentat sub figura unui tiner care are aripi de fluturi și o coronă de flori. El suflă peste pământ cu atâta dulceață, dar așa de puternic, în cât suflarea lui redă viața plantelor, colorează florile și fructele.

Numele lui vine de la două vorbe grecești *Zoefero* adică: eu port viața.

În Mai zilele cresc cu un ceas și 16 minute, temperatura crește și ea foarte simțitor, însă unele zile din Mai sunt răcoase.

VĂNTULEȚ DE PRIMĂVARĂ

*Vântuleț de primăvară,
Mândru, dulce și plăcut,
Te-așteptam să vii de mult!
Ai venit. . . . la noi ești iară.*

*Cu venirea ta, 'n natură
Totul astăzi s'a schimbat,
Ce-a fost trist a rămăiat,
A nflorit draga răsărită.*

*Vântuleț de primăvară,
Copil vesel, răsfățat,
Cu-adierea 'ți pură, clară,*

*Înima mi-ai desghețat,
Dorul scump de mândra 'mă țeră
În piept tainic, mi-ai săpat.*

GEORGE I. ANTONESCU.

O DRAMĂ IN CUBA

Ne-am apropiat de malul de la apus a insulei Cuba numai ziua a doua, iar a patra zi trecurăm canalul Baham și apoi, într'un mod neașteptat, în loc de a ne ținea drumul înainte, ne-am întors înapoi și ne apropiarăm de orașelul Las-Nuvilas. Gvido-Castelcazza ne părea foarte îngrijit, mereu privea cu ocheanul diferite puncte de pe mal, mereu șoptea la urechi unora din marinarii spanioli. A'1 întreba era delicat; ori cum, el totuși ne era căpitan!

Noaptea începurăm iarăși a ne apropria de mal, iar apoi, când observară pe mal un foc, bricul fu îndreptat de-a dreptul spre acest punct luminat. După ce abordară, s'a început descărcarea unor lăzi, cari erau foarte grele. Eu cu Wilhelmsohn ajutam la descărcare și de trei ori deja ne întoarserăm de pe mal pe vas. Bricul se ținea lângă o pantă, acoperită cu o măturiște. Lăzile cu marfă le primeau pe mal niște negri și niște europeni, cari le încărcău imediat pe catări, ce se îndreptău spre munți. Marinarii lucrau voios, conversa'u cu mare animație și beau la vin; așa am petrecut noaptea, dar cu toate acestea n'am isprăvit predarea mărfii. Se

vede, mă gândeam eu, o mare contra-bandă se introduce. Incepu a se face ziua. Căpitanul porunci a înceta cu descărcarea, apoi am ridicat pânzele și începurăm a ne depărta de mal.

N'a trecut însă nici un sfert de ceas și observasem un fum, care se apropia de noi: era canoniera *Sigalezza*. Adăogăm pânzele, ne punem pe fugă, și suntem urmăriți. Noi țineam spre mare, canoniera ne apucă drept la curmeziș. Noi grăbim la fugă, canoniera după noi. Lucru firesc, că un vas ca al nostru nu putea să lupte cu un vapor. De pe vasul de război ni se fac semnale de a ne opri, la aceste semnale nici că răspundem. De odată din canonieră se detașează un fum alb, și o ghiulea trece peste capetele noastre. Atunci, vădând că nu e nici un chip de a fugi, căpitanul nostru îndreptă vasul spre mal, convins fiind că canoniera care sta în apă mai adânc nu va îndrăzni a ne urma tocmai în apele pline de vaduri necunoscute. O nouă ghiulea vine de ne lovește drept în vas, apoi a treia în coastă, în fine a patra cade pe vas și face explozie, fără iusă a răni pe cine-va. Se ridică un tâmbălău ne mai pomenit: marinarii sbeară, strigă, injură; nimeni nu mai ascultă pe

căpitan. În mijlocul învălmășeii el scoate un revolver, ordonă mie, la doi Spanioli, unui American și lui Wilhelmsohn ca să dăm jos o luntrișoară, apoi ne trimite spre mal. Văsluim din toate puterile noastre, dar canoniera trimite iarăși o nouă ghiulea apoi în curând se apropie așa de aproape de noi, în cât dușmanul începe a ne împușca din puscă. Noi lucrăm cu vâslele din răzputeri, dar în curând vedem că pe bricul nostru se dă jos stindardul Mexican și în locul său se ridică sus pe catarg un cearșeaf alb.

Ne predam. Inima mi se făcu cât un pucice, haiti! mă gândi, am pățit-o pentru florile mărului!

Canoniera, observând drapelul alb, încetase cu bombardarea; în curând se deslipi de la ea o luntre, încărcată cu oameni înarmați. Un ofițer de marină, cu sabia în mână, ocupă bricul nostru; soldații ne leagă cot-la-cot, Wilhelmsohn și spaniolii injură foc. Apoi bricul nostru luat la bușir e tîrît de canonieră spre Havana.

Eram prizonieri.

ÎNAINTEA TRIBUNALULUI MILITAR

Afacerea aceasta era obiectul judecății unui tribunal militar, căci Cuba fiind declarată în stare de asediu, noi am fost acuzați de a fi introdus arme și munițiuni pentru insurgenți. Pe bricul nostru s'au găsit puscă și două tunuri de munte. Altfel vorbind, ne-au prins cu mâna în sac. Apoi s'a dovedit cum că căpitanul nostru Gvido era un simplu flibustier, că bricul *Santa-Ana* de mult deja era pândit, și că am căzut în capcană. Am fost prin urmare niște criminali și ca atare întemnițați în monastirea de lângă spitalul unde zăcusem mai dăunăzi. Eram aruncați grămadă într'un beciu umed, lipsit de aer, având niște rogojine drept așternut.

Judecata a durat două săptămâni de zile, apoi am fost scoși din beciu și aduși înaintea unei comisiuni de ofițeri, care fără ceremonie și procedură lungă, ne-a declarat că suntem condamnați la *muerte* (la moarte), prin *archebusare* (împușcare).

— Lucru de observat, adăogă Martovici după o pauză, că în acest verdict am fost trecut sub nume de Florenzo-Martovalosa. A! ce zici? Un rutean djet-bedjet, născut la Pultava, și care se numește Florenzo-Martovalosa... și apoi mai era scris «de naționalitate necunoscută», dar totuși *senior*. Risesem de această întâmplare. Apoi Martovici urmă cu povestirea:

— Eu cu neamțul meu Wilhelmsohn și încă cu doi Americani declarară tribunalului militar, că fiind străin, n'am știut ce fel de vas e *Santa-Ana*, că nu înțelegem boabă spaniolește și că, în fine, implorăm *misericordia*.

La aceasta tribunalul militar ne-a răspuns, că pentru un consiliu de rebel aceste lucruri n'au absolut nici o importanță, că guvernul spaniol în toate ziarele, chiar acele ce se tipăresc la Vera-Cruz, a declarat că Cuba e blocată, și că pentru a da o pildă bună e necesar să fim împușcați.

(Va urma).

Z. C. ARBORE

RECRUTAREA IN AMERICA

America, expresiunea cea mai înaltă a țărilor liberale, n'are o armată de uscat propriu zisă. — O dată cu îsbucnirea războiului s'a simțit necesitatea de a se forma armata. Modul de recrutare este original, ca toate în America. Se pun pe strade niște placarde mari, cu fel de fel de ilustrații atractive, prin care se arată la ce birou se pot înscri tinerii, între 20—30 ani, cari vor a fi soldați. Li se arată solda, hrana, uniforma etc. în fine sunt toate frasele cari pot atrage tinerimea ca să se înroleze ca soldați.

Ilustrația de față, reproducă dupe ziarul american *New-York-Herald*, reprezintă o asemenea scenă.

CONCURSUL NOSTRU

Urmăm a publica poeziile trimise la acel concurs.

Aveam o soacră-evlavioasă, dar tare guralivă.
Când o cătaf, la zile mari, cu tava cu colivă,
Și ne lipsit 'i era din casă al satului «popa
briceag»
Și dascăl, cântăreț, diacon; era un fel de vâl-
mășag.
Nu vă mai spuți că în spre seară, avea un aer
grav, măreț.
Sedea la poartă să primească ochiada unui
cântăreț,
Căci socru-meu biet, drept vă spun, era
un gură-cască.
Ce zău mai bine n'ar fi fost, de cât să se mai
nască.

CH. N. Popescu.

*

De-ași fi în lume un cântăreț,
Ași născoci un cînt măreț
Ca hohote de ris să nască
Din gurii ce poftesc ca să cască.

Si în al vieții vâlmășag,
Dac' ași avea eu un briceag,
Zdrobire-ași lumea guralivă —
Ca n' urmă 'i să mănânc colivă!...

Marie G. Popovici.

*

Concursul d-lui Aurelian Stefănescu nu se
publică, fiind-că d-sa a mai adăogat două rime.

*

Am o soacră îndrăcită și din fire guralivă
Nu știu bine, mai erî, face un enorm vâlmășag.
Bat'o potea se certase pentru-o tavă cu colivă
Si în furie mă-asvêrlă drept în față un briceag.

Mi-am luat apoi o vioară să mă fac un cântăreț,
Gândind că din mine-o dată un artist o să se
nască.

Insă nu 'mî putui ajunge scopul nobil și măreț
Dar în schimb scăpaiu de soacră, căci, când
cânt, ea doarme, cască!

Albert Hussar

*

Vedeți acest cântăreț
Cât e de măreț,
De când a fost să se nască
El toată ziua cască.

Intr' un mare vâlmășag
A perdut al sêu briceag
Și cu firea 'i guralivă
Ar fi inghițit o colivă.

P. I. Dumitrescu

*

POVESTE VECHÉ

— Soacră-mi —

Când glasul tēu lin și măreț
Gilceava face să se nască,
Pe cel mai abil cântăreț
Jur că l'ai lăsa: gură-cască!

Borborosești un vâlmășag
De vorbe, — baba guralivă,
Ce tae ca și un briceag.....

Tu o să-mi mănânci din..... colivă!

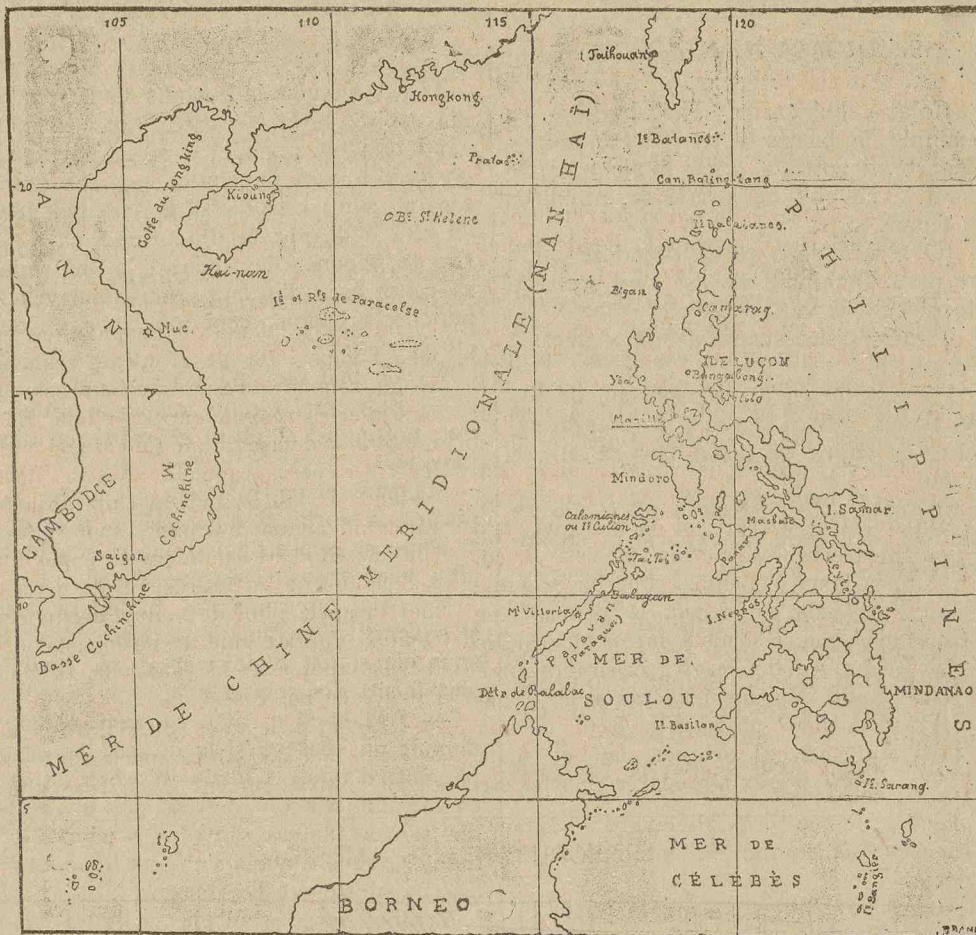
Rêstoacă.

*

Din acest cântăreț
Cu-un talent așa măreț
Fost-a ursit să se nască
Un astfel de gură cască.

Fiind în acel vâlmășag,
Si-a tăiat gâtul cu-un briceag,
Iar lumea guralivă
L' mănâncă din colivă.

D-ra Marie N. Cornea,—Huși.

HARTA INSULELOR FILIPINE

Vecina mea o guralivă,
Face adesea ori colivă.
Are un băiat cântăreț,
Care se ține tare măreț.

Insă, într'un mare vâlmășag,
Perdu un prea frumos briceag.
Gândind, el incepu să cască,
Si între noi ris să se nască.

O Ilicancă

*

PREOTULUI PAVEL

Dacă natura a vrut să nască
Un popă ca tine bețiv, dar măreț,
Nu te crede insă, căci ești gură-cască:
Slab ești în prohoade și prost cântăreț.

Sgârçitule: ți-ai cumpărat briceag
Cu care te rade nevasta-ți guralivă;
Iar la înmormintări, când e vâlmășag,
Nu te gândești de cât la colivă.

Ioan Mercurică.

*

DON CAPORAL

Don Caporal, sașu Căprar cântăreț,
Pe un recrut îl întreabă măreț:
— De unde ești mă gură cască?
— Trăiți don Căprar, din satul Nască.
— Ce plasă? — Plasa... plasa... Vâlmășag,
— Sezî drept! Ce comună? — Guralivă,
— Si al cui ești? — Al lui popa Briceag.
— D'asta ești slab, c'ai băgat burta'n draç de
[colivă].

Don Cuțu.

*

Erî, pare am mâncat colivă
De la Nica gură-cască;
Ah! Ce fată guralivă
Ști c'acum are să nască.

Erea acolo un vâlmășag,
Toți se certau, n'aveau briceag.
Pe drum paiețe și un cântăreț
Cântau cântări e'un ton măreț.

Tufănică.

*

RECOMANDAȚIE

Eū nu-s poet, nici cântăreț
Care cu cântul lui măreț,
Tumulț de aplauze să nască —
Eū sunt un gură-cască!

În tristul vieții vâlmășag,
Averea-mi toată 'i un briceag
Si-o dulcinea guralivă,
Iar ideal... colivă!...

Fr)letar.

Cele-l'alte în No. viitor.

IDILĂ RUSTICĂ

Mă, Ioane o minune
Colo'n vale, la fântână;
Mă coborî ca să beai apă,
Din dealu ăla de la stână.

Cunoști pe nora lui moș Stancu?
Eū o vèzui descultă... și neă:
Cămașen brău picioră góle,
E-un draç curat ce te mănâncă.

Și zău, mă jur frate Ioane,
Să știți că mor și tot o fac:
Curând, or-mai târziu, odată,
Să pui eu mâna pe ăst draç.

PETRE DANILESCU.

La un banchet se afla mai mulți doctori.
Unul se ridică și dișe: Inchin acest pahar
în sănătatea...
(Ce l'altii sculându-se în picioră) — Nicî
odată! protestăm...

ALPHONSE ALLAIS

FRUMOASA NECUNOSCUTA

Cobora bulevardul Malesherbes, cu mâinele în busunar, cu gândul aiurea, departe, departe (și poate în nici o parte) când la un colț de stradă se întâlni cu o femeie.

(O tânăra de a cărei descriere puțin vă pasă. Inchipuiți-v'o așa cum preferați de obicei și veți afla-o).

Fără să-și dea seama, salută pe această femeie.

Dar ea, fie că n'a recunoscut de loc pe amicul nostru, fie-că n'a observat salutul, își vedea de drum, fără să se uite înapoi.

Cu toate astea, își zicea el, o văzuse când-va, dar unde dracu! și în ce împrejurări?

În tot cazul, se gândea el, este o tânăra cu care nu te plictisești.

La douăzeci de pași distanță, nepuținându-se stăpâni, coti drumul și o urmă.

Din spate, asemenea par' că o cunoștea.

Unde dracu avusese ocazie s'o vadă și în ce condițiuni?

Tânăra femeie urca bulevardul Malesherbes până unde se întâlnește cu soseaua Villiers.

Apucă pe Villiers și merse până la squarul Trafalgar.

Coti la dreapta.

Si el urmând-o își zicea :

— Are haz, cum ved o să intre acasă.

Cu toate acestea nu își aducea aminte unde dracu văzuse pe această tânăra femeie și în ce fel de condițiuni.

Sosind la No. 21 str. Tartempion, femeia intră.

Poftim! asta-i nostim! Se ducea în propria lui casă!

Ea luă ascensorul.

El, din patru 'n patru trepte, sui scara.

Ascensorul se opri la al patrulea etagiū, etagiul lui!

Și doamna în loc să sune, scoase din busunar o cheie și deschise ușa.

El nu făcu de cât o săritură.

— Poftim! zise frumoasa necunoscută, așa de repede te-ai întors astă-seară!

Și numai în acest moment își aduse aminte unde dracu văzuse pe această tânăra persoană și în ce anume împrejurări.

Era chiar femeia lui.

TITAN.

Rugăm călduros pe toți dd. cari au bine voit a ne scri să le trimitem „Foaia Populară” sau cari au primit a fi abonați, și căroro li s'a trimis ziarul cu cea mai mare regularitate, a ne înainta prin mandat poștal micul cost al abonamentului pe un an.

Numai ast-fel li se va putea servi cu aceeași regularitate ca și până acum „Foaia Populară”.

Credem că nu vom fi nevoiți a face apeluri individuale, cu atât mai mult cu cât prea puțini sunt acei dd. cari nu ne au trimis încă mica sumă a abonamentului.

FERICE DE EL, VECINE.

(SNOAVA)

Un țigan vine la bostana unui rumân din sat de la el, pe care l găsi tocmai când tăia un pepene verde. Cum văzu gașperu miezul pepenului, roșu ca para focului, simți ca par'că i e gura mai udă ca altă dată, și asta din pricină că pof-tise la pepene; dar, pentru că nu voia să ceară așa d'o-dată rumânului vr'un pepene, ori două, veni mai aproape de el și i zise:

— Ce mai faci ma vecine?

— Bine, mē țigane respunse rumânul, pof-tindu-l și pe el să mănânce din pepene.

Mâncară ei ce mâncară ș'apoi se apucară la vorbă și din vorbă, la povești.

Dupe se spuse țiganul una și rumânul alta, veni vorba și despre liliaci.

— Aba, mo rumânico, tu hai bunica și soacra, sa'ți trăiască și poate 'ți-o hi spus ele și tia; hadevarat îi ca liliaciū sînt făcuți din șoarici?

— Așa ci-că e măi, ca auzi că de demult un șoarece și-ar fi făcut loc prin pământ, d'a intrat într'o biserică, și ci-că intrând el acolo, a furat și a mâncat din sfânta anafură din altar, și ci-că d'atunci șoarecele acela s'a făcut liliac, căci așa l'a blestemat Dumnezeu.

Țiganul, care ascultase cu gura căscată la rumân, zise:

— Ferice de el, ma vecinel...

— De ce măi țigane?

— Pentru că l'a blestemat Dumnezeu într'un ceas bun când i-a dat haripioare ca să sboare. Și d'aci n'ainte ori-ce-o fura, nu'l mai poate prinde nimenea că sboară în slava cerului, nu ca mine când oi încerca sa ciordesc ceva, sa ma lege, sa ma hocarasca, să ma huiduiasca, sa ma bata și sa m'anchida!

P. M. RADULESCU-MICȘUNEȘTI.

REMINIȘENȚE

(din H. HEINE)

*Ah! lasă parabola sfîntă
Și-acea ipoteză pioasă,
Desleagă-mi această 'ntrebare
Ce 'n suflet amarnic m'apasă,*

*Și spune-mi: de ce se târăște
Onestul de chinuri coprîns,
Și rabdă și foamea și gerul,
De 'n urmă expiră învîns;*

*Pe cînd omul rău se răsfăță
Ferice în lux și plăceri,
Și soarbe deliciul vieții
Departe din chin și dureri.*

*Și cine-i de vină, oh! spune-mi
De răul cumplit dintre noi,
Ce fel, Dumnezeu nu e mare
Nu vede-ale noastre nevoi?*

*Răspunsul dorim să l cunoaștem,
Atîta ne-ar fi de ajuns;
Dar moartea gura ne 'nchide*

Să fie acesta răspuns?

C. M. MULTESCU.

SCRIITORII MARI STRĂINI

ALEXANDRU DUMAS

S'a născut la 27 Iulie 1824 la Paris, fiu natural al celebrului romanțier cu același nume.—A urmat cursul secundar la colegiul Bourbon (actualul liceu Condorcet). La 1852 debută cu primul volum de versuri, sub titlul «*Péchés de jeunesse*» (păcate de ale tinereței). — În același an a publicat «*Aventures de quatre femmes et d'un perroquet*» — urmă apoi «*Césarine*» (1848) *Antoine, Le docteur Servain*» (1849). *Trois hommes forts.* — «*Le regent Mustel.*» — O culegere de scrieri sub titlul «*Contes et nouvelles*». «*Un cas de rupture*» și câte-va foiletoane în ziarul «*Gazette de France*» intitulate «*Les quatre Restaurations.*»

În theatru, — Dumas a ocupat locul de frunte printre tovarășii săi. *Dama cu Camelii* — e prototipul geniului în care a excelat.

«Alphons» a ajuns o poreclă de caracteristica a bărbaților, ce nu se cred înjosiți a trăi din prețul vînzării femeilor legitime ale lor.

În general piesele lui Dumas urmăresc una și aceeași tendință, anume de a «moralisa» în felul cum înțelege autorul însă-și.

Ultimul succes, și cel mai mare, a fost «*Francillon*»

Ca autor dramatic Dumas, are merite incontestabile, ca tehnică, stil și formă. Imaginație bogată, originală, cu desăvîrșire nesilită, naturală.

La 15/27 Noembrie /95 muri la Marly.

Iată și una din poeziile sale tradusă în românește :

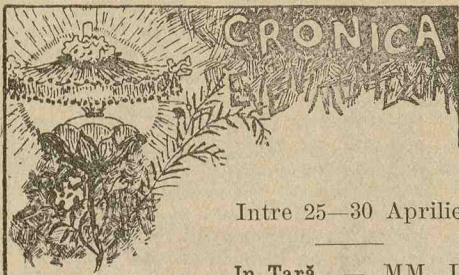
SERENADĂ

*Mē preumblam odată pe un țărm de mare.
Cînd, ce-fel, cum, nu știu, inima-am scăpat,
Tu trecînd pe acolo, din vre-o întîmplare,
Și vîzînd-o 'n drumu-ți, repede-o-ai luat.*

*Din această însă, vezi se pôte naște
Un proces sîlbatec și de fel unic:
Sfîrșitu lui însă, până s'o cunoște,
Tu ai două inimă, iar eu n'am nimic.*

*Și fiind-că cîrtă nu voesc să fie,
Îți propun un lucru, dacă s'ar putea:
Inima-ți iubită tu să mi-o da 'mie,
Iară tu în locu-î ține-o pe a mea.*

Tradus de P. ȘTEFĂNESCU

Intre 25—30 Aprilie

În Țară. — MM. LL.

Regele și Regina s'au întors din străinătate Sâmbătă, venind prin Predeal. — Corpurile legiuitoare și-au reinceput activitatea. — Vărsatul negru s'a ivit în capitală. O doamnă, Perticari, s'a îmbolnăvit. Se crede însă că D-sa l'a adus din Constanța unde dormise o noapte la Hotelul Carol I. Feriți-vă deci de hoteluri, doamnelor și domnilor cititori. — Socialiștii au chefuit și făcut tãmbălău cu ocazia zilei de 1 Maiu st. n. Cea mai mare parte din manifestanți erau copii și străini. — O furtună puternică, care a ținut două săptămâni aproape, a bătut prin Constanța. Pagubele au fost foarte mari. — D. Eftimie Ionescu, a fost ales primar al orașului Pitești, iar d. Lambe Purcăreanu, ajutor de primar. — M. S. Sultanul a bine-voit a decora pe dd. Luca Ionescu, energicul și inteligentul prefect al jud. Constanța, cu ordinul «Osmanie» în gradul de mare oficer iar pe D. Manolescu-Sideri, directorul prefecturii și E. Schina, primarul Constanței cu același ordin în gradul de oficer. Aceste înalte distincțiuni sunt cât se poate de bine nemerite. — Ministerul instrucțiunii a decis ca în anul acesta examenele institutorilor și învățătorilor, pentru obținerea titlului de definitivat, să se ție după 1 Septembrie, pe rind pentru învățării aceleași circumscripțiuni. — La alegerea pentru completarea consiliului comunal din Ploești a reușit lista guvernului cu mare majoritate. — Anul acesta serbările, de 10 Maiu se vor face în mod extra-ordinare. Se proiectează în Cismigiu un mare banchet școlar. — La 3 Maiu, aniversarea Ligei se vor ține întruniri în orașele principale ale țerei. — D. d-r Ține, a fost numit medic comunal în capitală. — Partidul conservator a ținut Duminică o întrunire publică la Eforie. Au fost delegați din județe. Au vorbit dd. Lascar Catargiu, Economu, Păltineanu, Panu și Tache Ionescu, după care s'a citit o moțiune. — Lotăria Spitalului «Caritas» s'a tras Duminică. No. 49.654 a câștigat 8000 de lei; 14.834, 3000 de lei; 45.190 și 36.666 câte 1000 lei. Mai sunt apoi numere cari au câștigat 500, 100, 50 și 10 lei. — Un distins funcționar, refendarul Dim. Mimmy, a încetat din viață alaltăeri în floarea vârstei. Frate al simpaticeului director al prefecturii poliției capitalei, decedatul lasă regrete neșterse în cercul aceluia cari l'au cunoscut. — La cursele de bicicletă, cari au avut loc zilele din urmă la velodromul din capitală, au eșit învingătoare bicicletele «Adria».

În străinătate. — Ultimele telegrame venite de peste Ocean afirmă în mod cert înfrângerea Spaniolilor. Înainte ca Americani să dea lupta cea mare, decisivă, la Havana, în Cuba, ei au început să atace pe Spaniolii în alte posesiuni ale lor și anume în insulele Filipine, situate la nordul Oceaniei, și a căror hartă geografică o dăm. Ei au bombardat în baia Cavite, din apropierea Manilei, capitala Filipinelor, 7 vase de război ale spaniolilor, pe care le-au înecat producând pierderi însemnate și omorând peste 400 de spaniolii. Știrea aceasta a produs grave desordine în toată Spania. În parlament, d. Sagasta, președintele consiliului de miniștri și, am putea zice dictatorul Spaniei — căci cum rege nu există, dânsul face tot — a fost rău hărțuit. În Madrid poporul s'a resculat, a făcut mari desordine, în cât s'a proclamat

starea de asediu, dându-se poliția pe mâna puterii militare, care judecă și condamnă fără întârziere. În Spania și Italia domnește, din pricina răsboiului o sărăcie nepomenită. Turburări se semnalează peste tot locul în acele două țeri. — La Milano lucrătorii s'au pus în grevă. A fost o adevărată luptă între soldați și lucrători. Se semnalează peste 200 de morți. O mulțime de ziare italiene au fost secestrate, fiindcă conțineau știri tendențioase. Cum se vede tot mai fericită e țara noastră, unde nu se petrec asemenea acte nenorocite. — Azi trebuie să se înfațișeze la Versailles, lângă Paris, noul proces contra lui Zola. Se crede că marele scriitor nu se va mai înfațișa de astă dată. — Se zice că, în ultimul moment, americani ar fi pus mâna pe orașul Cavite din Filipine.

VERSURI

*Să-ți trimet ca să citească
Versurile... draga'mi scrie...
Nu 'mi cunoaște gândul încă.
Ea de doru-mi nici nu știe.*

*— Versuri, dragă ți-ași trimite
Cât de multe... cât ai vrea,
Dar mi-ți frică că mă-ți ride
Când o vei ghici pe .. «ea»...*

*De mă-ți ride, de mă-ți plînge
Mie tot la una'mi cade:
De mă-ți ride, doru-mi crește.
... De mă-ți plînge... iar nu scade.*

I. M. CORBU.

„FOAIA POPULARĂ“ LA TÂRGOVIȘTE

Afară de conferințe, principala distracție a Târgoviștenilor în iarna aceasta, au fost balurile date la clubul militar, Marțea, Joia și Sâmbăta începând de la 6 Ianuarie și până la 28 Martie.

Tocmai acum dupe Paște, în seara de 23 Aprilie, a fost balul ce se obicinuește în fie-care an în beneficiul capel-maistrului muzicii. Saloanele erau splendid decorate cu ghirlande de flori naturale, al căror miros îmbătător, amestecat cu acela al diferitelor parfumuri, producea acea voluptate plăcută ce o simt dansatorii.

Am observat d-nele Răsmiritzã, Herăscu, Iagăr, Frimm, Zotoviceanu, Vasilescu, Barotzi, Bildirescu, Baștea, Aguletti, Nicolaescu, Iepureanu, Drăghicenu, Bucsenănu, Ionescu, Lăzărică Petrescu, Panaitescu, Frosa Câmpianu, Gavrilescu, Manolescu, Marinescu etc.

D-șoarele Mița Petrescu, Marioara Petrescu, Charlotta Blank, Antonina Simescu, Mia Fălcutescu, Linica Ionescu, Gavrilescu, Irina Constantinescu, Mândica Filip, Avramescu, Ionescu, Bestelei etc.

D-nii Niculae Lăzărescu, Fănică Brătescu, Ion Dimitriu, Ion Grigorescu, Athanasiu, Dragomirescu, Sima Pavel, Crețulescu, Marin Georgescu, Iagăr, Prodan, Fusea, Lascu, Dogaru, Aguletti, Rădulescu, Săulescu, Herăscu, Ionescu, Theodorescu, Protopopescu etc.

Pe lângă baluri, tot în saloanele clubului, din când în când Dumineca seara d. Niculae Lăzărescovic, care, dacă nu e bun conferențiar este un violnist de prima forță, dilecta pe spectatori cu concertele sale date cu acompaniamentul orchestrei regimentului și cu bine-voitorul concurs al d-nei Jana Ștefănescu, unde se esecutau cele mai frumoase bucăți musicale.

Concertele erau date în beneficiul muzicii și pentru înfrumusețarea clubului militar.

După cum se vede, iarna aceasta s'a petrecut bine în Târgoviște, comparativ cu anii trecuți.

DE LA KINDIA.

JOCURI DISTRACTIVE

Cuvânt pătrat de Al. C. Buchholtz. Craiova

Din următoarele litere :

A. A. A. A. A. B. G. M. M. M. O. O. R. R. T.
să se formeze un cuvânt pătrat coprinzând :
prima linie un nume bărbătesc,
a doua » un quadruped,
a treia » ce e mai scump unui om,
a patra » un popor în Asia.

Aritmogrif de De la mare, Constanța.

2 18 3 18 4 5 19 8 Un port pe Dunăre.
6 4 7 6 3 8 6 9 Epitet ce se dă la unii
din ômeni.

10 11 3 16 12 11 13 14 Un riu în România
4 6 10 11 4 1 5 17 Un port marit Europ.
14 13 8 11 1 6 4 5 Orașel în țerele Daco-
Române.

15 5 4 8 7 4 5 1 Numirea populară a
unui oraș oriental.

Inițialele și finalele dau numele a doi generali distinși în războiul din 1877—78.

Deslegările trebuie trimise pe o carte poștală deschisă sau închisă până la 12 Maiu. Cuponul de la pag. 8 trebuie alăturat. Se vor acorda 2 premii, câte 1 volum.

FISICĂ DE PETRECERE

Cum putem face tãrița să joace ? — Luăm o mână de tãrițe și o punem pe masă.

Punem 2 cărți groase lângă tãrițe, de o parte și de alta, departe una de alta cu vreo 3 degete, iar peste cărți punem o sticlă. Frecăm sticla cu o bucată de flanelă sau stofă de lână. După puțin timp vom vedea cu curiositate că tãrița începe să sară în sus.

POȘTA REDACȚIEI

Albanez. Ti-am deschis rubrica. — C. G. Dam. Iași. Trimiteți versurile. Voim a încuraja cu toată plăcerea. — Carol V. Botoșani. Manuscrisurile ce nu se publică se ard. Trimiteți din nou. Cu plăcere la rind. — Melinte P. N. Se va publica. — Nicu Loc. Ca primă lucrare, vă felicităm ; ca publicabilă nu e. Încercați, scriți mereu și apoi trimiteți. — Gerard G. E. prea târziu acum. Cu altă ocazie se va observa a nu se mai întâmpla asemenea lucruri. — Alb. H. Se va publica snoava mai târziu. — N. P. de la Pitești. Nu intră în obiceiul nostru ceea ce credeți. — Sarmu. Focșani. Nu merg amândouă. Alteje. — Luis. Vă felicitem pentru dragostea ce ați insuflat Zinicăi, dar bucată nu merge. Știți proverbul : Cine câștigă în amor perde la..... publicație. Alt-ceva poate. — V. D. Ștef. Iași. Cu plăcere trimiteți și alte legende în așa gen ne place. Mulțumiri. — Constantin Turnul-M. În curând vă vom scri mai detaliat. S'au primit toate. Încet încet vom publica. Credeți-ne, ne sunteți colaboratorul cel mai simpatic. Totuși, avem atâtea manuscrisuri deja admise în cât suntem nevoiți a publica mai rar. La revedere. — N. Gal. Aprecieți mult talentul D-v. totuși vă răspundem ca mai sus : încet, încet. Sunt atâtea de satisfacut. Cronici științifice nu s'ar putea din când în când ? — Quicherat. Se va publica o epigramă.

Celor-l'alți în No. viitor.

FOIȚA «FOAIE POPULARE»

(13) MAXIME DU CAMP

MEMORIILE UNUI SINUCIS

Dimineața eșind din odaia mea, văzuți, sub ușa o hârtie mică; trecui peste ea făcându-mă că nu bag de seamă. În aceeași zi mă dusei la Zayneb.

— Te așteptam, zise ea.

— De ce?

— Pentru că acum mă vei iubi; o știu, ceva îmi spune. Și dacă vrei, adaugă ea, voiți face ceva ca să-mi fac părul blond pentru că acela îți place.

Ea fu foarte liniștită, foarte blândă, așa că ajunsei să mulțumesc vrăjitorului, care cu fleacurile lui îmblânzise pe această ființă așa de rea.

Din partea ei, Susana, tot-d'a-una iubitoare și bună, părea că a uitat de selavă pentru că nu mai îmi vorbea de loc ea. Era fericită trăind în libertate; spiritul ei acum însănătoșit își regăsea farmecul cel vechiu care, respit de atâtea supărări, revenea acum, cu cât se apropia mai mult de dragostea mea.

— Cât sunt de fericită, Jean Marc, îmi zicea ea adesea; mi se pare că am căpătat forțe pentru a trăi și în eternitate, dragostea ta s'a pogorât în mine ca un balsam bine făcător și dacă în sufletul meu nu ași avea durerea pierderii copilului meu,

ași putea zice că sunt femeia cea mai de invidiat în lumea întreagă.

Vai! fericirea aceasta așa de mare, nu era cu puțință să ție mult. Destinul meu, sătul de repaosul în care eram de atâtea vreme, trebuia să mă lovească în viață cu o nenorocire de nedescris.

Patru zile în urma scenei cu vrăjitorul, într-o seară ședeam singur pe terasă și fumam. Lumina lunii se răspândea pe cerul senin și reflecta în mase umbrelor gigantice ale munților Liban. Parfumul florilor îmbălsăma aerul cu mirosul lui dulce. Eram pierdut în farmecul ce ne coprinde une-ori în fața minunilor naturei. Simții o mână pe umărul meu; mă întorsei: Zayneb era în picioare lângă mine. Văzută așa la lumina lunii părea palidă și slăbită ca și o convalescentă; ochii ei luciau ca un foc misterios; răsufierea-i arzătoare lovea obrazul meu.

— Ce vrei? o întrebai cu asprime.

— Am venit să te caut; sunt două zile de când te aștept, răspuse ea; dar lasă-mă să vorbesc și nu mă întrepru. Eri, de ce nu ai venit? destinul te împingea în brațele mele; i-ai rezistat.

Ai bătut o apă care te aducea în spre mine; te previi; nu te lupta cu soarta. Ai face bine să mă urmezi, spiritele sunt cu mine, le-am întrebat și mi-au spus că mă vei iubi.

— Spiritele te-au înșelat, Zayneb, pentru că nu te voiți urma.

Ea păru zăpăcită de răspunsul meu și un râs silit îi descompuse fața.

— A! vrei să glumești tu, zise ea, așa e că vei veni? Așa e că nu mă vei osîndi să plâng ca și o bătrână veduvă care a pierdut pe unicu-i fiu?

— Ți-am spus și îți repet încă pentru ultima oară; îți interzic de a mai eși din odaia ta, întoarce-te, să chem pe Beekir-Aga.

— Da, mă întorc dar te ia cu mine, vino, am ars lemne mirositoare; negresa mea ți-a preparat băutură cu jasmone; vino vino, adaugă ea luându-mă de braț.

— Pleacă de aci! Pleacă de aci! strigai la ea, desfăcându-i mâna după brațul meu, nu îți dau voce să mai vii aci în fața mea.

Se dădu înapoi cu câți-va pași, își lasă capul pe mâini și o auzi plângînd.

— Imi pari tare supărat, amicul meu, zise în același timp Susana de la spatele meu.

La auzul acestei voci pe care o ura, Zayneb făcu o săritură înapoi dînd aproape peste Susana.

— Fii blestemată pentru tot-d'auna, strigă ea; maternitatea ta fie stearsă, și Abou-Kelb să moară în brațele tale dacă este așa de miserabil să te prefere mie!

— Ce zice? Ce zice? întrebă Susana; mi-e frică! ce furie are în ochi.

— E nebună! Beckir Aga, Beckir Aga! strigai cât puteai de tare.

Arnăutul veni.

— Ia pe Zayneb, închide-o în odaia ei și dacă nu vrea, trateaz-o cum religiunea ta cere să fie tratate femeile rebele.

(Va urma).

Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice

PUBLICAȚIUNE

La publicațiunea No. 18088 din 11 Aprilie a. e., inserată în Monitorul Oficial No. 10, din 14 Aprilie/98, se aduce următoarea rectificare: «Valoarea lucrărilor după devis, este de lei 759000».

p. Ministru (ss) Sihleanu.

Capul Serviciului (ss) N. Dumitrescu.

PRIMARIA COMUNEI BUCURESCI

DIRECȚIUNEA ADMINISTRATIVĂ

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că, în ziua de 30, luna Aprilie 1898 ora 10 a. m. se va ține la ospelul comunal concursul public prin oferte închire pentru darea în întreprindere a lucrărilor de remontare, consolidare și decazare a prăvăliilor și pavilionului de recepțiune din rondul de pe câmpul Moșilor, întocmai planurilor devizului și condițiilor speciale, care se pot vedea în orele de serviciu la biroul licitațiilor.

D-nii doritori de a lua parte la această concurs, sunt rugați a se prezenta în sus arătata zi și oră la Primărie, fiind preparați cu garanțien regulă consemnată la Casa de Depunere.

Art. 68-79 din legea de comptabilitate generală a Statului sunt aplicabile acestei concurs.

p. Primar, G. BURSAN.

99 LEI

O mașină de cusut «Singer Adria» de mână și de picior, brațul înalt, ornamente în sidet, piedestal elegant,

GRATIS

se anexează la mașină, noul aparat brevetat de brodat și țesut plus 20 aparate suplimentare, precum: de tivit, de încrețit, de sutașat, pentru cerculețe etc.

Instrucțiunile de întrebuințare în limba română. Adresați comanda însoțite de costul respectiv, la

LEONIDA PIORKOWSKY „Adria”

București, str. Regală No. 1 (piața Teatrului Național)

MODE, COAFURE, GOROANE

D-NA E. BESLEGEANU

NASCUTA BRIOL

BUCUREȘTI. — 65 CALEA VICTORIEI, 65

HOTEL MANU, (VIS-A-VIS DE EPISCOPIE)

Are onore de a informa pe onor clientelă că s'a reintors din Paris, unde a vizitat cele mai principale case de mode, și de unde a adus diferite modele de pălării pentru sezon.

Primește ori-ce reparațiuni de pălării cu prețuri moderate.

Expediază în provincie, după comande telegrafice, pălării, coroane de flori și flori artificiale cu prețuri moderate.

Administrația depositului de Vinuri și Cognac

DEALUL ZORILOR

107 — Calea Victoriei — 107

Are onoare a face cunoscut onor public că acum când vinul — aliment principal în fie-care casă, — se găsește cu greu, din cauza recoltei compromise a anului trecut își permite a atrage atențiunea că la *depositul său de vinuri*, din calea Victoriei No. 107, firma „Dealul Zorilor”, se găsește vinuri vechi curate și naturale din viile d-lui C. Carlova, cari, cu toată lipsa de acest an nu se vind de cât cu 10 lei decalitră, garantând vechimea, acurateța și naturalitatea, ast-fel că azi, când micii *depozitari* recurg la toate mijloacele ca să poată ține piept concurenței, noi asigurăm mai mult ca ori-când că putem furniza diferite *vinuri vechi, albe și negre, infundate*, precum și *cognac, rom, țuică, liquer și mastică, cu prețuri moderate*.

Comenzile se primesc la deposit prin cărți poștale și se expediază prompt la domiciliu

CAROL A. FRANCKE

BIUROU TECHNIC

Biurul: Strada Academiei, No. 47

(vis-à-vis de Minist. de Interne)

Depoul: Calea Griviței, No. 81

Materiale de Construcțiuni:

Ciment; var alb gras și hidraulic; grinzii de fer; plăci izolatoare de asphalt; tablă de fer ondulată, galvanizată, plumbuită și de zinc; țevi de fer, fontă și plumb.

Instalațiuni de:

Încălzire prin calorifere cu aburi; lumină electrică; fabricii pentru fabricarea berei; fabricii pentru fabricarea cărămizii; tăbăcării

Mașine de ori-ce fel: Mașine de făcut ghiață, mori, turbine, cazane.

Ori-ce fel de mașini și unelte pentru lucrarea ferului, lemnului etc.

Motoare, locomobile, pompe, gater etc.

Mare depou de articole pentru instalațiuni de gaz, apă și tot-la-canal.

Sală de expozițiune de lămpi.

CABINET DENTISTIC

și

ATELIER DE DINȚI ARTIFICIALI

NICOLAE MARIESCU

Chirurg-dentist de clasa I-a. Diplomat al școlii dentice din Paris

Strada Academiei, 37. Calea Victoriei, 74

MIRCEA G. PETRESCU

AVOCAT

București, 21, Strada Polonă, 21. București